II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA SVETA (EU) 2015/322

z dne 2. marca 2015

o izvajanju 11. Evropskega razvojnega sklada

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu med članicami afriške, karibske in pacifiške skupine držav na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, kakor je bil nazadnje spremenjen ([1]) (v nadaljnjem besedilu: Sporazum o partnerstvu AKP-EU),

Ob upoštevanju Notranjega sporazuma med predstavniki vlad držav članic Evropske unije, ki so se sestali v okviru Sveta, o financiranju pomoči Evropske unije v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020, v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-EU, in o dodelitvi finančne pomoči za čezmorske države in ozemlja, za katere se uporablja Četrti del Pogodbe o delovanju Evropske unije ([2]) (v nadaljnjem besedilu: Notranji sporazum), in zlasti členom 10(1) navedenega sporazuma,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropske investicijske banke,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Sklep št. 1/2013 Sveta ministrov AKP-EU ([3]) je vzpostavil večletni finančni okvir za sodelovanje z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi (AKP) državami za obdobje 2014–2020 z vstavitvijo nove Priloge Ic k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

(2) Notranji sporazum določa različne finančne okvire za 11. Evropski razvojni sklad (ERS), razdelitveni ključ in prispevke za 11. ERS, ustanavlja Odbor ERS in Odbor Sklada za spodbujanje naložb (v nadaljnjem besedilu: Odbor SSN) ter za navedena odbora določa pravila za ponderiranje glasov in kvalificirano večino.

(3) Poleg tega Notranji sporazum določa skupni znesek pomoči Unije za AKP skupine držav (v nadaljnjem besedilu: države AKP) (razen Južnoafriške republike) ter za čezmorske države in ozemlja (v nadaljnjem besedilu: ČDO) za sedemletno obdobje od 2014 do 2020 v višini 30 506 milijonov EUR, ki jih prispevajo države članice. Od tega zneska se 29 089 milijonov EUR dodeli državam AKP, kot je določeno v večletnem finančnem okviru 2014–2020 iz Priloge Ic k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, 364,5 milijonov EUR se dodeli ČDO, 1 052,5 milijonov EUR pa se dodeli Komisiji za podporo izdatkov, povezanih z načrtovanjem programov in izvajanjem ERS s strani Komisije, od katerih se vsaj 76,3 milijona EUR dodeli Komisiji za ukrepe za izboljšanje učinka programov ERS iz člena 6(3) Notranjega sporazuma.

(4) Dodelitev 11. ERS za ČDO urejajo Sklep Sveta 2013/755/EU ([4]) ter njegova izvedbena pravila in morebitne naknadne posodobitve navedenega sklepa.

([1]) UL L 317, 15.12.2000, str. 3.
([2]) UL L 210, 6.8.2013, str. 1.
([3]) UL L 173, 26.6.2013, str. 67.
([4]) Sklep Sveta 2013/755/EU z dne 25. novembra 2013 o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj Evropski uniji (Sklep o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj) (UL L 344, 19.12.2013, str. 1).

(5) Ukrepe, ki so zajeti z Uredbo Sveta (ES) št. 1257/96 ([1]) in so v skladu z navedeno uredbo upravičeni do financiranja, bi bilo treba financirati iz 11. ERS le v izjemnih primerih, kadar je takšna pomoč potrebna za zagotovitev neprekinjenega sodelovanja od kriznih razmer do stabilnih pogojev za razvoj in je ni mogoče financirati iz splošnega proračuna Unije.

(6) Svet je 11. aprila 2006 sprejel načelo o financiranju mirovne pomoči za Afriko iz ERS in se dogovoril o prihodnjih načinih in zasnovi pomoči.

(7) Države AKP bodo prav tako upravičene do pomoči Unije iz tematskih programov, zagotovljenih z Uredbo (EU) št. 233/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), Uredbo (EU) št. 234/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]), Uredbo (EU) št. 230/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) ter z Uredbo (EU) št. 235/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]). Ti programi bi morali prispevati dodano vrednost programom, ki se financirajo v okviru 11. ERS, biti skladni z njimi ter jih dopolnjevati.

(8) Kot je navedeno v uvodni izjavi Uredbe (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]), se lahko za spodbujanje mednarodne razsežnosti visokega šolstva zagotovijo sredstva iz Evropskega razvojnega sklada, v skladu s postopki, ki veljajo zanj, za ukrepe za učno mobilnost v države zunaj EU ali iz njih ter za sodelovanje in dialog o politikah z organi, institucijami in organizacijami iz teh držav. Za uporabo navedenih sredstev se bodo uporabljale določbe Uredbe (EU) št. 1288/2013.

(9) Regionalno sodelovanje med državami AKP, ČDO in najbolj oddaljenimi regijami Unije bi bilo treba še naprej spodbujati. V skladu s členom 10(1) Notranjega sporazuma bi morala izvedbena uredba vsebovati ustrezne ukrepe, da se omogoči usklajevanje financiranja posojil iz 11. ERS in Evropskega sklada za regionalni razvoj za financiranje projektov sodelovanja med najbolj oddaljenimi regijami Unije in državami AKP ter čezmorskimi državami in ozemlji v Karibih, zahodni Afriki in Indijskem oceanu, zlasti poenostavljenih mehanizmov za skupno upravljanje takšnih projektov.

(10) Za izvajanje 11. ERS bi bilo treba določiti postopek programiranja, pregledovanja in odobravanja pomoči ter opredeliti podrobna pravila za nadzor porabe pomoči.

(11) Evropsko soglasje o razvoju z dne 22. decembra 2005 ter sklepi Sveta z dne 14. maja 2012 o „Povečanje učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe“ bi morali zagotoviti splošni politični okvir za usmeritev načrtovanja programov in izvajanja 11. ERS, vključno z mednarodno sprejetimi načeli o učinkovitosti pomoči, kot so načela Pariške deklaracije o učinkovitosti pomoči (2005), Kodeks ravnanja EU o delitvi dela v okviru razvojne politike (2007), smernice EU za ukrepanje za agendo iz Akre (2008), skupno stališče EU, ki vključuje zagotovilo EU o preglednosti ter druge vidike preglednosti in odgovornosti, za četrti forum na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu, katerega rezultat je bil med drugim dokument, pripravljen v Busanu (2011), akcijski načrt o enakosti spolov za zunanje delovanje (2010) in Konvencija Združenih narodov o pravicah invalidov, katere pogodbenica je Unija.

(12) Svet je 14. maja 2012 sprejel sklepe z naslovom „Prihodnji pristop k proračunski podpori EU za tretje države“. V teh sklepih je navedel, da je v skladu z Evropskim soglasjem o razvoju, agendo za spremembe in mednarodno agendo o učinkovitosti pomoči zavezan učinkoviti uporabi proračunske podpore, da se podpre zmanjšanje revščine in uporaba državnih sistemov, zagotovi večja predvidljivost pomoči ter okrepi odgovornost partnerskih držav za razvojne politike in reforme.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči (UL L 163, 2.7.1996, str. 1).
([2]) Uredba (EU) št. 233/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja za obdobje 2014–2020 (UL L 77, 15.3.2014, str. 44).
([3]) Uredba (EU) št. 234/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta partnerstva za sodelovanje s tretjimi državami (UL L 77, 15.3.2014, str. 77).
([4]) Uredba (EU) št. 230/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za prispevanje k stabilnosti in miru (UL L 77, 15.3.2014, str. 1).
([5]) Uredba (EU) št. 235/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta financiranja za demokracijo in človekove pravice po svetu (UL L 77, 15.3.2014, str. 85).
([6]) Uredba (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o uvedbi programa „Erasmus+“, program Unije za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport, ter o razveljavitvi sklepov št. 1719/2006/ES, 1720/2006/ES in 1298/2008/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 50).

(13) Unija bi morala spodbujati celosten pristop pri odzivanju na krizne razmere in nesreče ter v konfliktnih in nestabilnih razmerah, vključno s tranzicijskimi. Tak pristop bi moral temeljiti zlasti na sklepih Sveta o varnosti in razvoju, odzivu Unije na nestabilne razmere, na preprečevanju konfliktov in vseh nadaljnjih zadevnih sklepih. Unija bi morala uporabiti pristop in načela iz novega dogovora za delovanje v nestabilnih državah. To bi moralo pripomoči tudi k ustreznemu ravnotežju med varnostjo, diplomatskim, razvojnim in humanitarnim pristopom, ter bi kratkoročni odziv povezalo z dolgoročno institucionalno podporo.

(14) Svet je v svojih sklepih z dne 12. decembra 2013 o poročilu Komisije o podpori EU za demokratično upravljanje s poudarkom na pobudi za upravljanje ugotovil, da bi ne glede na potrebe partnerske države in zavezo Unije za zagotavljanje rednega financiranja lahko elementi pristopa pri načrtovanju, utemeljenega na spodbudah, spodbudili napredek in rezultate na področju demokratičnega upravljanja ter bi se morali dinamično odzvati na raven zavez in napredka na področju človekovih pravic, demokracije, pravne države in dobrega upravljanja. Svet je prav tako ugotovil, da finančne spodbude niso dovolj za začetek demokratičnih reform in da je pristop, ki temelji na spodbudah, najbolj uspešen, ko je na voljo kritičen obseg sredstev za spodbuditev znatnega vpliva in rezultatov ter ko so dodelitve del širše strategije posredovanja Unije. Pri pristopu, ki temelji na spodbudah, bi se morale upoštevati predhodne izkušnje, pridobljene pri mehanizmih uspešnosti, kot je pobuda za upravljanje iz 10. ERS.

(15) V letu 2013 je Odbor za ERS, ustanovljen v okviru Notranjega sporazuma za 10. ERS ([1]), večkrat izmenjal mnenja o načinu določanja večletne okvirne dodelitve sredstev 11. ERS. Te razprave so bile podlaga za končno določitev okvirnih nacionalnih dodelitev.

(16) Unija bi si morala prizadevati za najučinkovitejšo možno uporabo razpoložljivih virov in s tem za optimizacijo učinka svojega zunanjega delovanja. To bi bilo treba doseči z usklajenostjo in dopolnjevanjem med instrumenti Unije za zunanje delovanje in po potrebi z uporabo finančnih instrumentov z učinkom finančnega vzvodja. Unija bi si morala pri oblikovanju politike razvojnega sodelovanja Unije ter svojem strateškem načrtovanju programov in izvajanju ukrepov prizadevati tudi za usklajenost z drugimi področji svojega zunanjega delovanja.

(17) Boj proti podnebnim spremembam in varovanje okolja sta dva od velikih izzivov, s katerimi se sooča Unija in pri katerih je treba nujno okrepiti ukrepe na mednarodni ravni. V skladu z namenom, izraženim v sporočilu Komisije z dne 29. junija 2011 z naslovom „Proračun za Evropo 2020“, ki poudarja zavezo Unije, da v svojih notranjih in zunanjih politikah spodbuja pametno, vključujočo in trajnostno rast, ki združuje ekonomski, socialni in okoljski steber, bi morala ta uredba, če je le mogoče, prispevati k cilju zagotovitve vsaj 20 % skupnih sredstev Unije za financiranje ciljev podnebnih ukrepov, pri čemer se spoštuje načelo partnerstva z državami AKP, ki ga zagotavlja Sporazum o partnerstvu AKP-EU. Ukrepi za nizkoogljično in podnebju prilagojeno družbo bi se morali, kadar je to mogoče, vzajemno podpirati, da bi se povečal njihov učinek.

(18) Unija in države članice bi morale izboljšati skladnost in dopolnjevanje svojih politik razvojnega sodelovanja, zlasti tako, da se na prednostne naloge partnerskih držav in regij odzivajo na državni in regionalni ravni. Da bi zagotovili medsebojno dopolnjevanje in krepitev politike razvojnega sodelovanja Unije in politike razvojnega sodelovanja držav članic, si je primerno prizadevati za skupno večletno oblikovanje programov in nadaljnje ukrepe na lokalni ravni, predvsem skupne analize, skupen odziv, delitev dela, okvirna finančna sredstva in po potrebi skupni okvir rezultatov.

(19) Vrh EU-Afrika je v decembru 2007 sprejel strateško partnerstvo EU-Afrika, ki je bilo potrjeno na vrhu EU-Afrika novembra 2010. Svet je 19. novembra 2012 sprejel tudi sklepe o skupni strategiji za partnerstvo Karibi-EU, ki nadomestijo sklepe Sveta z dne 11. aprila 2006 o partnerstvu EU-Karibi. Za Pacifik je Svet 14. maja 2012 sprejel sklepe o obnovljenem razvojnem partnerstvu, ki posodablja in dopolnjuje strategijo, sprejeto leta 2006 (sklepi Sveta z dne 17. julija 2006).

(20) Finančne interese Unije bi bilo treba zaščititi s sorazmernimi ukrepi v celotnem odhodkovnem ciklusu, med drugim s preprečevanjem, odkrivanjem in preiskovanjem nepravilnosti, izterjavo izgubljenih, nepravilno plačanih ali nepravilno porabljenih sredstev ter, po potrebi, s kaznimi. Te ukrepe bi bilo treba izvajati v skladu s sporazumi, ki se uporabljajo, sklenjenimi z mednarodnimi organizacijami in tretjimi državami.

([1]) Notranji sporazum med predstavniki vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, o financiranju pomoči Skupnosti v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2008-2013 v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-ES o dodelitvi finančne pomoči čezmorskim državam in ozemljem, za katero se uporablja Četrti del Pogodbe ES (UL L 247, 9.9.2006, str. 32).

(21) Organizacija in delovanje Evropske službe za zunanje delovanje sta vzpostavljena v Sklepu Sveta 2010/427/EU ([1]) –

SPREJEL NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

CILJI IN SPLOŠNA NAČELA

Člen 1

Cilji in merila za upravičenost

1. Geografsko sodelovanje z državami in regijami AKP v okviru 11. ERS temelji na ciljih, osnovnih načelih in vrednotah, ki se odražajo v splošnih določbah Sporazuma o partnerstvu AKP-EU.

2. V okviru načel in ciljev zunanjega delovanja Unije, evropskega soglasja o razvoju in agende za spremembe ter naknadnih sprememb in dopolnitev je zlasti:

(a) poglavitni cilj sodelovanja v okviru te uredbe zmanjšanje in dolgoročna odprava revščine;

(b) sodelovanje v okviru te uredbe, ki bo prispevalo tudi k:

(i) spodbujanju trajnostnega in vključujočega gospodarskega, družbenega in okoljskega razvoja;

(ii) utrjevanju in podpori demokracije, pravne države, dobrega upravljanja, človekovih pravic in ustreznih načel mednarodnega prava ter

(iii) izvajanju pristopa na podlagi pravic z upoštevanjem vseh človekovih pravic.

Doseganje ciljev iz prvega pododstavka se meri z ustreznimi kazalniki, vključno s kazalniki človekovega razvoja, zlasti z razvojnim ciljem tisočletja 1 za točko (a) navedenega pododstavka in razvojnimi cilji tisočletja 1 do 8 za točko (b) navedenega pododstavka ter, po letu 2015, z drugimi kazalniki, ki so jih Unija in njene države članice sprejele na mednarodni ravni.

3. Načrtovanje programov je zasnovano tako, da se v kar največji meri izpolnijo merila Odbora za razvojno pomoč Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD/DAC) za uradno razvojno pomoč (v nadaljnjem besedilu: URP), pri čemer se upošteva cilj Unije, ki poskuša doseči, da se v obdobju 2014–2020 vsaj 90 % njene celotne zunanje pomoči šteje za URP.

4. Ukrepi, predvideni v Uredbi Sveta (ES) št. 1257/96, ki so upravičeni do financiranja v skladu z navedeno uredbo, se načeloma ne financirajo v okviru te uredbe, razen če je treba zagotoviti kontinuiteto sodelovanja med prehodom iz kriznih razmer v stabilne pogoje za razvoj. V teh primerih je treba posebno pozornost nameniti temu, da se zagotovi dejanska povezava med humanitarno pomočjo, sanacijo in razvojno pomočjo in da ti prispevajo k zmanjševanju tveganja nesreč in odpornosti nanje.

Člen 2

Splošna načela

1. Pri izvajanju te uredbe se v skladu s členom 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) zagotovita usklajenost z drugimi področji zunanjega delovanja Unije in drugimi zadevnimi politikami Unije ter koherenca politik za razvoj. Zato ukrepi, financirani na podlagi te uredbe, vključno z ukrepi, ki jih upravlja Evropska investicijska banka (EIB), temeljijo na politikah sodelovanja, določenih v dokumentih, kot so sporazumi, deklaracije in akcijski načrti med Unijo ter zadevnimi tretjimi državami in regijami, pa tudi na odločitvah, posebnih interesih ter prednostnih nalogah politike in strategijah Unije.

2. Unija in države članice si prizadevajo za skupno večletno načrtovanje programov, ki temelji na strategijah za zmanjševanje revščine ali enakovrednih razvojnih strategijah partnerskih držav. Izvajajo lahko skupne ukrepe, vključno s skupnimi analizami teh strategij in skupnimi odzivi nanje, v katerih določajo prednostne sektorje za ukrepanje ter delitev dela znotraj držav, in sicer s skupnimi misijami na ravni vseh donatorjev ter z uporabo dogovorov o sofinanciranju in prenesenem sodelovanju.

([1]) Sklep Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje (UL L 201, 3.8.2010, str. 30).

3. Unija spodbuja večstranski pristop h globalnim izzivom in pri tem sodeluje z državami članicami in partnerskimi državami. Po potrebi spodbuja sodelovanje z mednarodnimi organizacijami in organi ter drugimi dvostranskimi donatorji.

4. Odnosi med Unijo in njenimi državami članicami ter partnerskimi državami temeljijo na skupnih vrednotah, kot so človekove pravice, demokracija in pravna država ter načeli lastne in vzajemne odgovornosti, ter jih tudi spodbujajo. Podpora partnerjem bo prilagojena njihovemu razvoju ter zavezam in napredku na področju človekovih pravic, demokracije, pravne države in dobrega upravljanja.

V odnosih s partnerskimi državami se upoštevajo tudi njihova zavezanost in dosedanji dosežki pri izvajanju mednarodnih sporazumov ter uresničevanju pogodbenih odnosov z Unijo, tudi na področju migracij, kot je določeno v Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

5. Unija spodbuja učinkovito sodelovanje s partnerskimi državami in regijami v skladu z mednarodno dobro prakso. Kadar je to mogoče, svojo pomoč usklajuje z nacionalnimi ali regionalnimi razvojnimi strategijami, reformnimi politikami in postopki partnerskih držav ter podpira demokratično, nacionalno in vzajemno odgovornost. Zato spodbuja:

(a) pregleden razvojni proces, ki ga vodi in za katerega je odgovorna partnerska država ali regija, vključno s spodbujanjem lokalnega strokovnega znanja;

(b) na pravicah temelječ pristop, ki zajema vse človekove pravice, tj. državljanske in politične, ekonomske, socialne in kulturne, da bi se načela spoštovanja človekovih pravic vključila v izvajanje te uredbe, da bi partnerskim državam pomagali pri uresničevanju njihovih mednarodnih zavez s področja človekovih pravic ter da bi imetnike pravic, zlasti revne in ranljive skupine, podprli pri uveljavljanju njihovih pravic;

(c) krepitev vloge prebivalstva v partnerskih državah, vključujoče in za sodelovanje odprte pristope k razvoju ter široko udeležbo vseh delov družbe pri razvojnem procesu ter nacionalnem in regionalnem dialogu, vključno s političnim dialogom. Posebna pozornost se nameni vlogam parlamentov, lokalnih organov in civilne družbe, med drugim v zvezi s sodelovanjem, nadzorom in odgovornostjo;

(d) učinkovite načine in instrumente sodelovanja v skladu z najboljšo prakso OECD/DAC, vključno z uporabo inovativnih instrumentov, kot so kombiniranje nepovratnih sredstev in posojil ter drugi mehanizmi z delitvijo tveganja v izbranih sektorjih in državah ter vključevanje zasebnega sektorja, ob ustreznem upoštevanju vprašanj, povezanih z vzdržnostjo zadolževanja, števila takšnih mehanizmov ter zahteve za sistematično ocenjevanje učinka v skladu s cilji te uredbe, zlasti v zvezi z zmanjševanjem revščine, pa tudi mehanizme proračunske podpore, kot so pogodbe o podpori za konsolidacijo države. Vsi programi, intervencije ter načini in instrumenti za sodelovanje so prilagojeni posebnim okoliščinam posamezne partnerske države ali regije, pri čemer so posebej izpostavljeni pristopi, ki temeljijo na programu, zagotavljanje predvidljivega financiranja pomoči, mobilizacija zasebnih virov, tudi iz lokalnega zasebnega sektorja, splošen in nediskriminacijski dostop do osnovnih storitev ter razvoj in uporaba sistemov države;

(e) uporabo domačih prihodkov in okrepitev fiskalne politike partnerskih držav z namenom zmanjšanja revščine in odvisnosti od pomoči;

(f) večji učinek politik in načrtovanja programov, in sicer s koordinacijo, doslednostjo in usklajevanjem donatorjev, da se ustvari sinergija, omejita prekrivanje in podvajanje, izboljša dopolnjevanje in podprejo pobude na ravni vseh donatorjev, pa tudi z usklajevanjem v partnerskih državah in regijah na podlagi dogovorjenih smernic in načel najboljše prakse glede usklajevanja in učinkovitosti pomoči;

(g) pristope k razvoju, ki temeljijo na rezultatih, in vključujejo pregledne okvire rezultatov na ravni države, ki po potrebi temeljijo na mednarodno dogovorjenih ciljih ter primerljivih in združljivih kazalnikih, kot so razvojni cilji tisočletja, da se ocenijo in sporočijo rezultati, vključno z učinki, izidi in učinkovitostjo razvojne pomoči.

6. Unija po potrebi podpira izvajanje dvostranskega, regionalnega in večstranskega sodelovanja in dialoga, razvojne razsežnosti partnerskih sporazumov in tristransko sodelovanje. Unija spodbuja tudi sodelovanje na ravni jug-jug.

7. Unija se pri dejavnostih razvojnega sodelovanja po potrebi opira na izkušnje držav članic z reformami in tranzicijo in na ustrezna dognanja ter jih razširja.

8. Unija si v skladu s členom 4 Sporazuma o partnerstvu AKP-EU prizadeva za redno izmenjavo informacij z nosilci partnerstva.

NASLOV II

NAČRTOVANJE PROGRAMOV IN DODELITEV SREDSTEV

Člen 3

Splošni okvir za dodeljevanje sredstev

1. Komisija v okviru finančnih omejitev iz člena 2 Notranjega sporazuma določi večletne okvirne dodelitve sredstev za posamezno državo in regijo AKP in za sodelovanje znotraj držav AKP na podlagi meril iz členov 3, 9 in 12(c) Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

2. Pri določanju okvirnih nacionalnih dodelitev se uporabi diferenciran pristop, da se tako partnerskim državam zagotovi posebno, po meri izdelano sodelovanje, ki temelji na:

(a) njihovih potrebah;

(b) njihovi zmogljivosti za ustvarjanje in dostopanje do finančnih sredstev in absorpcijski sposobnosti;

(c) njihovih zavezah in uspešnosti in

(d) na potencialnem učinku pomoči Unije.

Države, ki najbolj potrebujejo pomoč, zlasti najmanj razvite države, države z nizkim dohodkom in države v krizi in po krizi ter nestabilne in ranljive države, bodo imele prednost pri dodeljevanju sredstev.

Unija bo svojo podporo z dinamičnimi ukrepi, ki so usmerjeni v rezultate in prilagojeni posamezni državi, kot je navedeno v členu 7(2), prilagodila razmeram v zadevni državi ter njenim zavezam in napredku v zvezi z dobrim upravljanjem, človekovimi pravicami, demokracijo in pravno državo ter njeni sposobnosti izvajanja reform in izpolnjevanja zahtev in potreb njenih prebivalcev.

3. Odbor ERS izmenja mnenja o metodi določanja večletne okvirne dodelitve sredstev iz odstavka 1.

Člen 4

Splošni okvir za načrtovanje programov

1. Postopek načrtovanja programov za pomoč državam in regijam AKP v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-EU se izvaja v skladu s splošnimi načeli iz členov 1 do 14 Priloge IV k navedenemu sporazumu ter členov 1 in 2 te uredbe.

2. Razen v primerih iz odstavka 3 se programi načrtujejo skupaj z zadevno partnersko državo ali regijo in se vedno bolj usklajujejo s strategijo partnerske države ali regije za zmanjšanje revščine ali z enakovrednimi strategijami.

Unija in države članice se že v zgodnji fazi postopka načrtovanja programov in nato ves čas posvetujejo med seboj zaradi večje usklajenosti, dopolnjevanja in doslednosti svojih dejavnosti sodelovanja. To posvetovanje lahko vodi v skupno načrtovanje programov z državami članicami, ki imajo lokalna predstavništva. Skupno načrtovanje programov bi moralo temeljiti na primerjalnih prednostih donatorjev Unije. Druge države članice so pozvane k sodelovanju za krepitev skupnega zunanjega delovanja Unije.

Financiranje EIB prispeva k splošnim načelom Unije, zlasti načelom iz člena 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in ciljem Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, kot je zmanjševanje revščine z vključujočo in trajnostno rastjo ter gospodarskim, okoljskim in družbenim razvojem. EIB in Komisija bi morali po potrebi poskušati doseči čim večjo sinergijo pri načrtovanju programov 11. ERS. Z EIB se že v zgodnji fazi opravi posvetovanje, ki je povezano z njenim strokovnim znanjem in njenimi dejavnostmi, da se poveča usklajenost zunanjega delovanja Unije.

Posvetovanje se opravi tudi z drugimi donatorji in nosilci razvoja, vključno s predstavniki civilne družbe ter regionalnimi in lokalnimi organi.

3. V okoliščinah, kot so navedene v členu 3(3) in členu 4(5) Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, lahko Komisija določi posebne določbe za načrtovanje programov in izvajanje razvojne pomoči s tem, da sama upravlja sredstva, ki so dodeljena zadevni državi, v skladu z ustreznimi politikami Unije.

4. Unija bo načeloma usmerila svojo dvostransko pomoč na največ tri sektorje, o katerih se dogovori s partnerskimi državami.

Člen 5

Programski dokumenti

1. Strateški dokumenti so dokumenti, ki jih pripravita Unija in zadevna partnerska država ali regija, da se zagotovi usklajen politični okvir razvojnega sodelovanja, ki je skladen s splošnim namenom in področjem uporabe, cilji in splošnimi načeli Sporazuma o partnerstvu AKP-EU ter načeli, določenimi v členih 2, 8 in 12(a) Priloge IV k navedenemu sporazumu.

Pri pripravi in izvajanju strateških dokumentov se upoštevajo naslednja načela učinkovitosti pomoči: nacionalna lastna odgovornost, partnerstvo, koordinacija, usklajevanje, uskladitev s sistemi držav ali regij prejemnic, preglednost, vzajemna odgovornost in usmerjenost k doseganju rezultatov, kakor je določeno v členu 2 te uredbe. Programsko obdobje mora biti načelno usklajeno s strateškimi cikli partnerskih držav.

2. V soglasju z zadevno partnersko državo ali regijo strateški dokument ni potreben za:

(a) države ali regije z razvojno strategijo v obliki razvojnega načrta ali podobnega razvojnega dokumenta, ki ga Komisija ob sprejemanju tega dokumenta sprejme kot podlago za ustrezen večletni okvirni program;

(b) države ali regije, za katere je bil dokument o skupnem večletnem načrtovanju programov dogovorjen med Unijo in državami članicami;

(c) države ali regije, za katere skupni okvirni dokument že obstaja in zagotavlja celovit pristop Unije do odnosov z zadevno partnersko državo ali regijo, vključno z razvojno politiko Unije;

(d) regije, ki imajo strategijo, o kateri so se dogovorile skupaj z Unijo;

(e) države, pri katerih namerava Unija svojo strategijo uskladiti z novim nacionalnim ciklom, ki se začne pred 1. januarjem 2017; v takih primerih večletni okvirni program za vmesno obdobje od leta 2014 do začetka novega nacionalnega cikla vključuje odziv Unije za to državo.

3. Strateški dokumenti niso potrebni za države ali regije, ki za obdobje 2014–2020 na podlagi te uredbe prejmejo začetno dodelitev sredstev Unije v znesku, ki ne presega 50 milijonov EUR. V teh primerih večletni okvirni programi vključujejo odziv Unije za te države ali regije.

Če možnosti iz odstavkov 2 in 3 niso sprejemljive za partnersko državo ali regijo, se pripravi strateški dokument.

4. Razen v primerih iz člena 4(3), večletni okvirni programi temeljijo na dialogu z zadevno partnersko državo ali regijo in so pripravljeni na podlagi strateških dokumentov ali podobnih dokumentov iz tega člena ter bodo predmet sporazuma z zadevno državo ali regijo.

Za namene te uredbe se lahko skupni večletni programski dokument iz točke (b) odstavka 2 tega člena, ki je skladen z načeli in pogoji iz tega odstavka, vključno z okvirno dodelitvijo sredstev, šteje, v skladu s postopkom iz člena 14, za večletni okvirni program v soglasju z zadevno partnersko državo ali regijo.

5. V večletnih okvirnih programih se določajo prednostni sektorji za financiranje s strani Unije, posebni cilji, pričakovani rezultati, kazalniki učinkovitosti in okvirne finančne dodelitve, tako v celoti kot tudi za vsako prednostno področje posebej. V njih bo tudi pojasnjeno, kako bodo predlagani programi prispevali k splošni strategiji države iz tega člena ter kako bodo prispevali k izvedbi agende za spremembe.

V skladu z načeli učinkovitosti pomoči strategija znotraj AKP preprečuje razdrobljenost ter zagotavlja dopolnjevanje in dodano vrednost državnih in regionalnih programov.

6. Poleg programskih dokumentov za države in regije, bodo Komisija in države AKP prek sekretariata AKP pripravile strateški dokument znotraj AKP ter povezani večletni okvirni program, in sicer v skladu z načeli iz členov 12 do 14 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

7. Posebne določbe iz člena 4(3) so lahko v obliki posebnih podpornih programov, pri čemer se upoštevajo posebne okoliščine iz člena 6(1).

Člen 6

Načrtovanje programov za države in regije v krizi, države in regije po krizi ali nestabilne države in regije

1. Pri oblikovanju programskih dokumentov za države in regije v krizi in po krizi ali nestabilne države in regije ali tiste, v katerih obstaja velika verjetnost naravnih nesreč, je treba ustrezno upoštevati ranljivost, posebne potrebe in okoliščine zadevnih prebivalcev, držav ali regij.

Unija je še naprej v celoti zavezana izvajanju novega dogovora za delovanje v nestabilnih državah in njegovim načelom, med drugim z usmeritvijo na pet ciljev na področju gradnje miru in države in ob hkratnem zagotavljanju lokalne odgovornosti in tesnem usklajevanju z nacionalnimi načrti, ki se pripravijo v okviru izvajanja novega dogovora.

Ustrezna pozornost bo namenjena preprečevanju in reševanju sporov, gradnji države in miru, pokonfliktnemu doseganju sprave in ukrepom obnove z usmerjanjem zlasti na vključujoče in legitimne politike, varnost, pravosodje, gospodarske temelje in vzpostavitev zmogljivosti za odgovorno in pošteno opravljanje storitev. Posebna pozornost bo namenjena vlogi žensk in pričakovanjem otrok v teh procesih.

Kadar so partnerske države ali regije neposredno vpletene v krizne razmere, razmere po krizi ali nestabilne razmere, ali pa so bile zaradi tega prizadete, se poseben poudarek nameni boljšemu usklajevanju med pomočjo, sanacijo in razvojem med vsemi zadevnimi akterji, tudi kar zadeva politične pobude, da se spodbudi prehod iz izrednih razmer v fazo razvoja. Načrtovanje programov za države in regije v nestabilnem položaju ali države in regije, ki so redno izpostavljene naravnim nesrečam, zagotavlja pripravljenost na nesreče in njihovo preprečevanje ter upravljanje s posledicami takih nesreč, obravnava pa tudi dovzetnost za pretrese in krepi odpornost.

2. Za države ali regije, ki se spopadajo s krizo, pokriznimi ali nestabilnimi razmerami, se lahko opravi *ad hoc* pregled strategije sodelovanja države ali regije. V okviru takega pregleda se lahko državi ali regiji predlaga posebna in prilagojena strategija za zagotovitev prehoda k dolgoročnemu sodelovanju in razvoju, ki spodbuja boljše usklajevanje ter prehod med humanitarnimi in razvojnimi instrumenti politike.

Člen 7

Odobritev in sprememba programskih dokumentov

1. Programske dokumente, ki vključujejo okvirne razporeditve sredstev, odobri Komisija v skladu s postopkom iz člena 14.

Ko Komisija programske dokumente pošlje Odboru ERS, jih hkrati v vednost pošlje tudi Skupni parlamentarni skupščini, pri čemer v celoti upošteva postopek sprejemanja odločitev v skladu z naslovom IV te uredbe.

Programske dokumente nato potrdi zadevna država ali regija AKP, kot je določeno v Prilogi IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU. Države ali regije, ki nimajo podpisanega programskega dokumenta, so še naprej upravičene do financiranja v skladu s pogoji iz člena 4(3) te uredbe.

2. Strateški dokumenti in večletni okvirni programi ter okvirne dodelitve, ki jih vsebujejo, se lahko prilagodijo ob upoštevanju pregledov, kot je predvideno v členih 5, 11 in 14 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

V skladu z določbami členov 2(4) in 3(2) te uredbe in na podlagi prejšnjih ERS in drugih izkušenj, pridobljenih s spodbujevalnimi ukrepi, vključno s pridobljenimi izkušnjami, se lahko okvirne dodelitve za posamezne države med drugim dopolnijo z mehanizmom uspešnosti. V zvezi s tem se ob priznavanju, da so nestabilne in ranljive države deležne posebne obravnave, da se zagotovi ustrezno upoštevanje njihovih posebnih potreb, dajo na voljo sredstva, po možnosti do obsega spodbujevalne tranše za upravljanje v okviru 10. ERS, da se spodbujajo v rezultate usmerjene reforme v skladu z agendo za spremembe in za izpolnjevanje zavez iz Sporazuma o partnerstvu AKP-EU. Odbor ERS v skladu s členom 14(2) te uredbe izmenja mnenja o mehanizmu uspešnosti.

3. Postopek iz člena 14 se uporablja tudi za večje spremembe, ki znatno spreminjajo strategijo ter njene programske dokumente in/ali programljivo dodeljevanje sredstev. Kjer je primerno, zadevna država ali regija AKP naknadno odobri ustrezne dodatke k programskim dokumentom.

4. V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, kot so krize ali neposredne grožnje demokraciji, pravni državi, človekovim pravicam ali temeljnim svoboščinam, vključno s primeri iz člena 6(2), se postopek iz člena 14(4) lahko uporabi za spremembo programskih dokumentov iz člena 5.

NASLOV III

IZVAJANJE

Člen 8

Splošni okvir za izvajanje

Izvajanje pomoči za države in regije AKP, ki jo upravljata Komisija in EIB na podlagi Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, se izvaja v skladu s finančno uredbo iz člena 10(2) Notranjega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: finančna uredba za ERS).

Člen 9

Sprejetje akcijskih programov, posameznih ukrepov in posebnih ukrepov

1. Komisija sprejme letne akcijske programe na osnovi okvirnih programskih dokumentov iz člena 5.

V primeru ponavljajočih se ukrepov lahko sprejme tudi večletne akcijske programe za obdobje do treh let.

Po potrebi in ustrezno utemeljeno se lahko sprejme tudi posamezen ukrep pred ali po sprejetju letnega ali večletnega akcijskega programa.

2. Akcijske programe in posamezne ukrepe pripravljajo Komisija skupaj z EIB in partnersko državo ali regijo ter vključujejo države članice, ki imajo lokalna predstavništva, in se usklajujejo z drugimi donatorji, kadar je to primerno, zlasti v primeru skupnega načrtovanja programov. Države članice, ki niso lokalno zastopane, bodo o dejavnostih na terenu obveščene.

Akcijski programi vsebujejo poseben opis vsake predvidene dejavnosti. V tem opisu bodo opredeljeni cilji, pričakovani rezultati in glavne dejavnosti.

Pričakovani rezultati bodo določeni v smislu učinkov, izidov in učinkovitosti, s količinsko ali kakovostno ovrednotenimi cilji, zagotovili pa bodo razlage o medsebojnih povezavah ter o povezavah s cilji iz večletnega okvirnega programa. Učinki in načeloma izidi imajo specifične, merljive in realistične kazalnike z baznimi linijami in časovnimi opredelitvami, ki so kar najbolj usklajeni z lastnimi učinki in merili partnerske države ali regije. Po potrebi bo opravljena analiza stroškov in koristi.

V opisu se določijo tveganja s predlogi za njihovo zmanjševanje, kjer je to potrebno, analiza posebnega sektorja ter ključni deležniki, načini izvajanja, proračun in okvirni časovni razpored ter v primeru proračunske podpore merila za izplačilo, vključno z morebitnimi spremenljivimi obroki. Opredeljeni so tudi vsi povezani podporni ukrepi ter ureditve za spremljanje, revizijo in ocenjevanje.

Po potrebi se opredeli dopolnjevanje s potekajočimi ali načrtovanimi dejavnostmi EIB v partnerski državi ali regiji.

3. V primerih iz člena 4(3) in v primerih nepredvidenih in ustrezno utemeljenih potreb ali izrednih okoliščin lahko Komisija sprejme posebne ukrepe, vključno z ukrepi za olajšanje prehoda od nujne pomoči na dolgoročne razvojne dejavnosti ali ukrepe, da se prebivalci bolje pripravijo na ravnanje v ponavljajočih se krizah.

4. V skladu s postopkom iz člena 14 te uredbe Komisija sprejme akcijske programe in posamezne ukrepe, določene v odstavku 1, za katere finančna pomoč Unije presega 5 milijonov EUR ter posebne ukrepe, za katere finančna pomoč Unije presega 10 milijonov EUR. Ta postopek se ne zahteva za akcijske programe in ukrepe pod temi pragovi ter za njihove nebistvene spremembe. Nebistvene spremembe so tehnične prilagoditve, kot so podaljšanje obdobja izvajanja, prerazporeditev sredstev v okviru napovedanega proračuna ali povečanje ali zmanjšanje obsega proračunskih sredstev za manj kot 20 % prvotnega proračuna, vendar ne več kot 10 milijonov EUR, če te spremembe bistveno ne vplivajo na cilje prvotnega akcijskega programa ali ukrepa. V takih primerih Komisija sprejme akcijske programe in ukrepe ter njihove nebistvene spremembe in o tem v enem mesecu od njihovega sprejetja obvesti Odbor ERS.

Vsaka država članica lahko zahteva, da se projekt ali program umakne iz akcijskega programa, predloženega Odboru ERS, v skladu s postopkom iz člena 14 te uredbe. Če tako zahtevo podpre manjšina držav članic, ki lahko prepreči sprejetje, kakor je določeno v členu 8(3) v povezavi s členom 8(2) Notranjega sporazuma, Komisija sprejme akcijski program brez zadevnega projekta ali programa. Umaknjeni projekt ali program se pozneje ponovno predloži Odboru ERS ločeno od akcijskega programa, in sicer v obliki posameznega ukrepa, ki ga Komisija nato sprejme v skladu s postopkom iz člena 14 te uredbe, razen če Komisija v skladu z mnenji držav članic v Odboru ERS zadevnega projekta ali programa ne želi nadaljevati.

V ustrezno utemeljenih nujnih primerih, kot so krize, naravne nesreče ali nesreče, ki jih povzroči človek, ali neposredne grožnje demokraciji, pravni državi, človekovim pravicam ali temeljnim svoboščinam, lahko Komisija sprejme posamezne ali posebne ukrepe ali spremembe obstoječih akcijskih programov in ukrepov v skladu s postopkom iz člena 14(4) te uredbe.

5. Komisija sprejme posebne akcijske programe za podporo odhodkom, navedenim v členu 6 Notranjega sporazuma v skladu s postopkom iz člena 14 te uredbe. Vse spremembe v akcijskih programih za podporo odhodkom se sprejmejo v skladu z istim postopkom.

6. Na ravni projektov se izvaja ustrezno okoljsko preverjanje, vključno s preverjanjem podnebnih sprememb, biotske raznovrstnosti in povezanih socialnih učinkov, pri čemer se po potrebi izvede presoja vplivov na okolje (PVO) za projekte, ki bi lahko vplivali na okolje, zlasti če obstaja možnost, da bi imeli večje škodljive vplive na okolje in/ali na družbo, ki so občutljivi, raznoliki ali jih še ni bilo. To preverjanje bo potekalo po mednarodno priznanih praksah. Kadar je to ustrezno, se pri izvajanju sektorskih programov uporabijo strateške okoljske presoje. Zagotovita se udeležba deležnikov pri okoljskih presojah in dostop javnosti do njihovih rezultatov.

Člen 10

Dodatni prispevki držav članic

1. Države članice lahko na lastno pobudo Komisiji ali EIB zagotovijo prostovoljne prispevke v skladu s členom 1(9) Notranjega sporazuma, s čimer pripomorejo k doseganju ciljev Sporazuma o partnerstvu AKP-EU zunaj dogovorov o skupnem sofinanciranju. Takšni prispevki ne vplivajo na celotno dodelitev sredstev v okviru 11. ERS. Obravnavajo se na enak način kot redni prispevki držav članic iz člena 1(2) Notranjega sporazuma, razen določb členov 6 in 7 Notranjega sporazuma, za katere se lahko določijo posebne rešitve v dvostranskem sporazumu o prispevkih.

2. Namenjanje sredstev se določi le v ustrezno utemeljenih okoliščinah, na primer kot odziv na izredne okoliščine iz člena 4(3). V takem primeru se prostovoljni prispevki, zaupani Komisiji, obravnavajo kot namenski prejemki v skladu s finančno uredbo za ERS.

3. Dodatna sredstva se vključijo v postopek programiranja in pregleda ter v letne akcijske programe, v posamezne in v posebne ukrepe iz te uredbe ter odražajo lastno odgovornost partnerskih držav ali regij.

4. Vse spremembe akcijskih programov ter posameznih in posebnih ukrepov, ki nastanejo zaradi tega, Komisija sprejme v skladu z določbami člena 9.

5. Države članice, ki Komisiji ali EIB poverijo dodatne prostovoljne prispevke za podporo pri doseganju ciljev Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, o teh prispevkih predhodno obvestijo Svet in Odbor ERS ali Odbor SSN.

Člen 11

Davki, carine in pristojbine

Pomoč Unije ne ustvari posebnih davkov, carin ali pristojbin oziroma ne sproži njihovega zbiranja.

Brez poseganja v člen 31 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU so tovrstni davki, carine in pristojbine lahko upravičeni po pogojih, določenih v finančni uredbi za ERS.

Člen 12

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju ukrepov, ki se financirajo na podlagi te uredbe, finančni interesi Unije zaščiteni s preventivnimi ukrepi proti goljufijam, korupciji in katerim koli drugim oblikam protipravnega ravnanja ter z učinkovitim preverjanjem, ob odkritju nepravilnosti pa tudi z izterjavo ali po potrebi vračilom neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi upravnimi in finančnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče so pooblaščeni, da na podlagi dokumentov in na kraju samem opravijo revizijo in preverjanje pri vseh prejemnikih nepovratnih sredstev, izvajalcih in podizvajalcih, ki so prejeli sredstva Unije na podlagi te uredbe, oziroma da v primeru mednarodnih organizacij opravijo preverjanje v skladu s sporazumi, ki so bili sklenjeni z njimi.

3. Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko opravlja preiskave, tudi na kraju samem, in inšpekcije, v skladu z določbami in postopki, določenimi v Uredbi (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), in Uredbi Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ([2]), z namenom odkrivanja morebitne goljufije, korupcije ali kakršnih koli drugih nezakonitih dejavnosti, ki vplivajo na finančne interese Unije v zvezi s pogodbo, sporazumom ali sklepom o nepovratnih sredstvih, financiranih v skladu s to uredbo.

4. Brez poseganja v odstavke 1, 2 in 3 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, pogodbe, sporazumi in sklepi o nepovratnih sredstvih, ki izhajajo iz izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki izrecno pooblaščajo Komisijo, Računsko sodišče in Urad OLAF, da v skladu z njihovimi pristojnostmi opravljajo revizije ter preglede in inšpekcije na kraju samem.

Člen 13

Pravila o nacionalnosti in poreklu v postopkih oddaje javnih naročil, dodeljevanja nepovratnih sredstev in drugih postopkih dodeljevanja

Pravila o nacionalnosti in poreklu v postopkih oddaje javnih naročil, dodeljevanja nepovratnih sredstev in drugih postopkih dodeljevanja so opredeljeni v členu 20 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU.

NASLOV IV

POSTOPKI ODLOČANJA

Člen 14

Odgovornosti Odbora ERS

1. Odbor ERS, ustanovljen s členom 8 Notranjega sporazuma, poda svoje mnenje v skladu s postopkom, določenim v odstavkih 3 do 4 tega člena.

Opazovalec EIB sodeluje pri delu Odbora ERS, kadar ta obravnava vprašanja, ki zadevajo to banko.

2. Naloge Odbora ERS zajemajo odgovornosti iz naslovov II in III te uredbe:

(a) programiranje pomoči Unije iz 11. ERS in pregledi programiranja, osredotočeni zlasti na državne in regionalne strategije ter strategije znotraj držav AKP, in

(b) spremljanje izvajanja in ocenjevanje pomoči Unije, ki med drugim zajema učinek pomoči na zmanjšanje revščine, sektorske vidike, medsektorska vprašanja, potek usklajevanja z državami članicami in drugimi donatorji na kraju samem ter napredek v zvezi z načeli učinkovitosti pomoči iz člena 2.

([1]) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

([2]) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

Komisija za programe proračunske podpore, za katere je Odbor ERS izrazil pozitivno mnenje, vendar so bili med izvajanjem prekinjeni, vnaprej obvesti Odbor o prekinitvi in naknadni odločitvi, da se izplačila nadaljujejo.

Vsaka država članica lahko kadar koli zahteva od Komisije, da Odboru ERS priskrbi informacije ter z njo izmenja mnenja o vprašanjih, povezanih z nalogami iz tega odstavka. Takšne izmenjave mnenj lahko vodijo do oblikovanja priporočil držav članic, ki jih Komisija upošteva.

3. Če je Odbor ERS naprošen, da poda svoje mnenje, mu predstavnik Komisije v roku, določenem v Sklepu Sveta o poslovniku Odbora ERS iz člena 8(5) Notranjega sporazuma, predloži osnutek ukrepov, ki jih je treba sprejeti. Odbor ERS da svoje mnenje v roku, ki ga predsednik lahko določi glede na nujnost zadeve in ni daljši od 30 dni. EIB sodeluje v izmenjavi mnenj. Mnenje se sprejme s kvalificirano večino iz člena 8(3) Notranjega sporazuma na osnovi glasov držav članic, ponderiranih na način iz člena 8(2) Notranjega sporazuma.

Ko Odbor ERS poda mnenje, Komisija sprejme ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj.

Vendar če ti ukrepi niso v skladu z mnenjem Odbora ERS, jih Komisija brez odlašanja predloži Svetu. V takem primeru Komisija odloži začetek uporabe ukrepov za obdobje, ki načeloma ni daljše od 30 dni od datuma takšnega obvestila, a se v izrednih okoliščinah lahko podaljša do 30 dni. Svet lahko v tem obdobju z enako kvalificirano večino kot Odbor ERS sprejme drugačen sklep.

4. Komisija na podlagi ustrezno utemeljenih nujnih razlogov v skladu s členom 7(4) in členom 9(4) sprejme ukrepe, ki se začnejo uporabljati takoj brez predhodne predložitve Odboru ERS in ki ostanejo veljavni za čas trajanja sprejetega ali spremenjenega dokumenta, akcijskega programa ali ukrepa.

Najpozneje 14 dni po njegovem sprejetju, predsednik predloži ukrepe Odboru ERS, da pridobi njegovo mnenje.

Če Odbor ERS poda negativno mnenje v skladu z odstavkom 3 tega člena, Komisija nemudoma razveljavi ukrepe, sprejete v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

Člen 15

Mirovna pomoč za Afriko

Okvirni programi za sodelovanje znotraj držav AKP določijo sredstva za mirovno pomoč za Afriko. To financiranje se lahko dopolni z regionalnimi okvirnimi programi. Uporabi se poseben postopek na naslednji način:

(a) na prošnjo Afriške unije, ki jo podpre Odbor veleposlanikov AKP, Komisija pripravi večletne akcijske programe, v katerih opredeli zastavljene cilje, obseg in naravo možnih ukrepov ter izvedbene rešitve; na intervencijski ravni se določi dogovorjena oblika za poročanje. Vsak akcijski program ima prilogo, ki opisuje posebne postopke odločanja za vsak možni ukrep glede na njegovo naravo, obseg in nujnost;

(b) akcijske programe, vključno s prilogo iz točke (a), in vse njihove spremembe obravnavajo ustrezne pripravljalne delovne skupine Sveta ter Politični in varnostni odbor, potrdi pa jih Coreper na podlagi kvalificirane večine, kot je določeno v členu 8(3) Notranjega sporazuma, preden jih sprejme Komisija;

(c) akcijski programi, z izjemo priloge iz točke (a), tvorijo osnovo za sporazum o financiranju, ki ga skleneta Komisija in Afriška unija;

(d) vsako ukrepanje, ki se izvede na podlagi sporazuma o financiranju, mora predhodno odobriti Politični in varnostni odbor; ustrezne pripravljalne delovne skupine Sveta so obveščene ali se z njimi, vsaj če gre za financiranje novih operacij za podporo miru, pravočasno opravi posvetovanje pred predložitvijo ukrepov Političnemu in varnostnemu odboru v skladu s posebnimi postopki odločanja iz točke (a), da se poleg vojaške in varnostne razsežnosti zagotovi tudi upoštevanje razvojnih in finančnih vidikov predvidenih ukrepov. Brez poseganja v financiranje operacij za podporo miru, se posebna pozornost nameni dejavnostim, priznanim kot URP;

(e) Komisija pripravi vsako leto na prošnjo Sveta ali Odbora ERS poročilo o dejavnosti v zvezi s porabo sredstev, ki ga predloži v vednost Svetu in Odboru ERS, pri tem pa ločeno navede odobritve za prevzem obveznosti in izplačila, ki so namenjeni URP, in tiste, ki niso namenjeni URP.

Ob koncu prvega večletnega akcijskega programa bodo Unija in njene države članice pregledale rezultate in postopke mirovne pomoči za Afriko ter bodo razpravljale o možnostih za prihodnje možnosti financiranja. V tem smislu in da bi mirovno pomoč za Afriko postavili na trdnejše temelje, bodo Unija in njene države članice obravnavale vprašanje sredstev za operacije za podporo miru, tudi tiste, ki jih financira ERS, ter vprašanje trajnostne pomoči Unije za operacije za podporo miru pod vodstvom Afrike po letu 2020. Poleg tega bo Komisija najpozneje do leta 2018 opravila oceno pomoči.

Člen 16

Odbor Sklada za spodbujanje naložb

1. Odbor SSN, ustanovljen pod pokroviteljstvom EIB in v skladu s členom 9 Notranjega sporazuma, sestavljajo predstavniki držav članic in predstavnik Komisije. Opazovalec generalnega sekretariata Sveta in opazovalec Evropske službe za zunanje zadeve sta tudi vabljena na udeležbo. Vsaka država članica in Komisija imenujeta enega predstavnika in enega namestnika. Zaradi ohranjanja kontinuitete izvolijo člani Odbora SSN iz svoje srede predsednika Odbora SSN za obdobje dveh let. EIB zagotovi Odboru tajniške in podporne storitve. Pravico do glasovanja imajo samo člani Odbora SSN, ki so jih imenovale države članice, ali njihovi namestniki.

Svet soglasno sprejme poslovnik Odbora SSN na podlagi predloga, ki ga pripravi EIB po posvetovanju s Komisijo.

Odbor SSN odloča s kvalificirano večino. Glasovi se ponderirajo, kakor je določeno v členu 8 Notranjega sporazuma.

Odbor SSN se sestane najmanj štirikrat letno. Dodatni sestanki se lahko skličejo na zahtevo EIB ali članov Odbora SSN, kakor je določeno v njegovem poslovniku. Poleg tega lahko Odbor SSN poda mnenje s pisnim postopkom in v skladu z njegovim poslovnikom.

2. Odbor SSN odobri:

(a) operativne smernice o izvajanju SSN;

(b) naložbene strategije in poslovne načrte SSN, vključno s kazalniki uspešnosti, na podlagi ciljev Sporazuma o partnerstvu APK-EU ter splošnih načel razvojne politike Unije;

(c) letna poročila SSN;

(d) vse dokumente splošne politike, vključno s poročili o vrednotenju, v zvezi s SSN.

3. Odbor SSN poda mnenje o:

(a) predlogih za dodelitev subvencioniranih obrestnih mer po členu 2(7) in točki (b) člena 4(2) Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU. V takšnih primerih Odbor SSN poda tudi mnenje o uporabi teh subvencioniranih obrestnih mer;

(b) predlogih za naložbo SSN v vsak projekt, v zvezi s katerim je Komisija izrazila negativno mnenje;

(c) drugih predlogih v zvezi s SSN na podlagi splošnih načel, opredeljenih v operativnih smernicah SSN;

(d) predlogih, povezanih z razvojem okvira EIB za merjenje rezultatov, v kolikor se takšen okvir uporablja za operacije iz Sporazuma o partnerstvu AKP-EU.

Zaradi racionalizacije odobritvenega postopka za manjše transakcije lahko Odbor SSN izrazi pozitivno mnenje o predlogih EIB za globalno dodelitev (subvencionirane obrestne mere, tehnična pomoč) ali globalno dovoljenje (dajanje posojil, lastniški kapital), ki jih EIB nato brez dodatnega mnenja Odbora SSN in/ali Komisije nadalje dodeli posameznim projektom v skladu z merili, določenimi v globalni dodelitvi ali dovoljenju, vključno z najvišjim zneskom nadaljnje dodelitve posameznemu projektu.

Poleg tega lahko upravljavski organi EIB občasno zahtevajo, da Odbor SSN predloži mnenje o vseh predlogih za financiranje ali nekaterih kategorijah predlogov za financiranje.

4. EIB Odboru SSN pravočasno predloži vse zadeve, za katere se zahteva njegova odobritev ali mnenje, kakor določata odstavka 2 oziroma 3. Vse predloge, ki se Odboru SSN predložijo v mnenje, je treba pripraviti v skladu z ustreznimi merili in načeli, opredeljenimi v operativnih smernicah SSN.

5. EIB tesno sodeluje s Komisijo in, kadar je to primerno, usklajuje svoje dejavnosti z drugimi donatorji. EIB zlasti:

(a) skupaj s Komisijo pripravi ali revidira smernice za delovanje SSN iz točke (a) odstavka 2. EIB je odgovorna za spoštovanje smernic ter zagotovi, da projekti, ki jih podpira, spoštujejo mednarodne družbene in okoljske standarde ter da so skladni s cilji Sporazuma o partnerstvu AKP-EU, splošnimi načeli razvojne politike Unije in strategijami za sodelovanje ustrezne države ali regije;

(b) zaprosi Komisijo za mnenje pri pripravi naložbenih strategij, poslovnih načrtov in dokumentov splošne politike;

(c) obvešča Komisijo o projektih, ki jih ta banka upravlja v skladu s členom 18(1). V fazi ocenjevanja projekta EBI zahteva mnenje Komisije o njeni usklajenosti z ustrezno strategijo sodelovanja države ali strategijo sodelovanja regije ali, glede na primer, s splošnimi cilji SSN;

(d) z izjemo subvencioniranih obrestnih mer, ki so zajete v globalni dodelitvi iz točke (a) odstavka 3, v fazi ocenjevanja projekta zaprosi Komisijo tudi za soglasje v zvezi z vsemi predlogi, ki se predložijo Odboru SSN za subvencionirane obrestne mere, kar zadeva njihovo skladnost s členom 2(7) in členom 4(2) Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU ter z merili, opredeljenimi v operativnih smernicah SSN.

Če Komisija v treh tednih po predložitvi predloga ne sporoči svojega negativnega mnenja o takem predlogu, se šteje, da je dala pozitivno mnenje ali da se s predlogom strinja. Komisija lahko v zvezi z mnenji o projektih finančnega ali javnega sektorja in odobritvijo subvencioniranih obrestnih mer zahteva, da se ji končni predlog projekta predloži v mnenje ali odobritev dva tedna, preden se pošlje Odboru SSN.

6. EIB ne izvaja ukrepov iz točk (a), (b) ali (c) odstavka 3, če Odbor SSN ne da pozitivnega mnenja.

Potem ko Odbor SSN poda pozitivno mnenje, EIB odloča o predlogu v skladu s svojimi postopki. Zlasti se lahko odloči, da s predlogom ne nadaljuje. EIB redno obvešča Odbor SSN in Komisijo o primerih, v katerih se je odločila, da ne nadaljuje postopka v zvezi s predlogom.

V zvezi s posojili iz svojih lastnih sredstev in naložbami SSN, za katere ni potrebno mnenje Odbora SSN, EIB odloča o predlogu v skladu s svojimi postopki, v primeru Sklada za spodbujanje naložb pa v skladu s smernicami SSN in naložbenimi strategijami, ki jih odobri Odbor SSN.

Ne glede na negativno mnenje Odbora SSN o predlogu za odobritev subvencioniranih obrestnih mer lahko EIB nadaljuje postopek v zvezi z zadevnim posojilom brez ugodnosti subvencioniranih obrestnih mer. EIB redno obvešča Odbor SSN in Komisijo o vseh primerih, v katerih se je odločila za nadaljevanje postopka v zvezi s posojilom.

EIB se lahko ob upoštevanju pogojev, določenih v operativnih smernicah SSN, in pod pogojem, da bistveni cilj zadevnega posojila ali naložbe SSN ostane nespremenjen, odloči, da spremeni pogoje posojila ali naložbe SSN, za katerega je Odbor SSN dal pozitivno mnenje v skladu z odstavkom 3, ali katerega koli posojila, za katerega je Odbor SSN dal pozitivno mnenje glede subvencioniranih obrestnih mer. EIB se zlasti lahko odloči, da poveča znesek posojila ali naložbe SSN za največ 20 %.

Takšno povečanje lahko v zvezi s projekti s subvencioniranimi obrestnimi merami iz člena 2(7) Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU privede do sorazmernega povečanja vrednosti subvencioniranih obrestnih mer. EIB redno obvešča Odbor SSN in Komisijo o vseh primerih, v katerih se je odločila za takšno ukrepanje. Če se zaprosi za povečanje vrednosti subvencije za projekte iz člena 2(7) Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, mora Odbor SSN podati mnenje, preden EIB nadalje ukrepa.

7. EIB upravlja naložbe SSN in vsa sredstva iz naslova SSN v skladu s cilji Sporazuma o partnerstvu AKP-EU. Zlasti lahko sodeluje v upravnih in nadzornih organih pravnih oseb, pri katerih se vlagajo sredstva SSN, in lahko v skladu z operativnimi smernicami SSN spodbija, uveljavlja in spreminja pravice, ki jih ima iz naslova SSN.

NASLOV V

KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Udeležba tretje države ali regije

Za zagotovitev usklajenosti in učinkovitosti pomoči Skupnosti lahko Komisija odloči, da so države v razvoju, ki niso države AKP, in organi regionalnega povezovanja, v katerih so udeležene članice AKP, ki spodbujajo regionalno sodelovanje in povezovanje ter so upravičeni do pomoči Unije iz drugih instrumentov Unije za financiranje zunanjega delovanja, če je zadevni projekt ali program regionalne ali čezmejne narave ter je v skladu s členom 6 Priloge IV k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, upravičeni do sredstev iz točke (a)(i) člena 1(2) Notranjega sporazuma. ČDO, ki so upravičeni do pomoči Unije v skladu z Sklepom Sveta 2013/755/EU, in najbolj oddaljene regije Unije tudi lahko sodelujejo v regionalnih projektih ali programih sodelovanja; financiranje, ki omogoča udeležbo teh ozemelj ali oddaljenih regij, se prišteje sredstvom iz točke (a)(i) člena 1(2) Notranjega sporazuma. Treba bi bilo upoštevati cilj okrepljenega sodelovanja med državami članicami, najbolj oddaljenimi regijami Unije, ČDO in državami AKP in po potrebi vzpostaviti mehanizme usklajevanja. Zagotovitev teh sredstev in vrst financiranja iz Uredbe Sveta (EU) 2015/323 [1] za ERS se lahko opredeli v strateških dokumentih in večletnih okvirnih programih ter akcijskih programih in ukrepih iz člena 9 te uredbe.

Člen 18

Spremljanje, poročanje in ocenjevanje pomoči ERS

1. Komisija in EIB redno spremljata svoje dejavnosti in financirane ukrepe ter pregledujeta napredek pri doseganju pričakovanih rezultatov. Komisija bo izvedla tudi ocene učinka in učinkovitosti svojih sektorskih politik in ukrepov ter učinkovitost načrtovanja programov, po potrebi s pomočjo neodvisnih zunanjih ocen. Ustrezno se bodo upoštevali predlogi Sveta o neodvisnih zunanjih ocenjevanjih. Ocene bi morale temeljiti na načelih dobre prakse OECD/DAC, da se ugotovi, ali so bili izpolnjeni posebni cilji ob upoštevanju enakosti spolov, da se oblikujejo priporočila in zagotovijo dokazi za olajšanje učenja, da bi se izboljšale prihodnje dejavnosti. Podlaga za to ocenjevanje so vnaprej določeni, jasni, pregledni in merljivi kazalniki, ki so po potrebi prilagojeni posamezni državi.

EIB redno obvešča Komisijo in države članice o izvajanju projektov, ki se financirajo iz sredstev 11. ERS, katere upravlja, in sicer v skladu s postopki iz operativnih smernic SSN.

2. Komisija prek Odbora ESR državam članicam pošlje svoja ocenjevalna poročila skupaj z odzivom služb na glavna priporočila, EIB pa v vednost. Na zahtevo države članice se lahko o vsaki oceni, vključno s priporočili in nadaljnjimi ukrepi, razpravlja v odboru. V takšnih primerih Komisija po enem letu poroča Odboru ERS o izvajanju dogovorjenih nadaljnjih ukrepov. Ti rezultati se kot povratna informacija upoštevajo pri zasnovi programov in dodeljevanju sredstev.

3. Komisija v ustreznem obsegu vključi vse pomembne deležnike v fazo ocenjevanja pomoči Unije, ki je dodeljena v okviru te uredbe, in si po potrebi prizadeva izvesti vrednotenje skupaj z državami članicami, drugimi donatorji in razvojnimi partnerji.

4. Komisija preuči napredek, dosežen pri izvajanju 11. ERS, vključno z večletnimi okvirnimi programi, in Svetu vsako leto, od leta 2016, predloži letno poročilo o izvajanju. Poročilo bo vsebovalo analizo ključnih učinkov in izidov, in kjer je mogoče, prispevek finančne pomoči Unije za učinkovitost. V ta namen bo oblikovan okvir rezultatov. Poročilo se pošlje tudi Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru ter Odboru regij.

[1] Uredba Sveta (EU) 2015/323 z dne 2. marca 2015 o finančni uredbi, ki se uporablja za 11. Evropski razvojni sklad (glej stran 17 tega Uradnega lista).

5. Letno poročilo vsebuje tudi informacije o financiranih ukrepih, rezultatih nadzornih in ocenjevalnih dejavnosti, udeležbi ustreznih partnerjev ter izvrševanju obveznosti in odobrenih sredstev za plačila za posamezno državo, regijo in področje sodelovanja, ki se nanašajo na predhodno leto. Vsebuje tudi analizo kakovosti prvotno predvidenih in doseženih rezultatov, tudi na podlagi podatkov iz sistemov spremljanja ter nadaljnje ukrepe iz pridobljenih izkušenj.

6. V največji možni meri se upoštevajo specifični in merljivi kazalniki vloge pomoči pri uresničevanju ciljev Sporazuma o partnerstvu AKP-EU. Poročilo odraža glavne izkušnje in izvrševanje priporočil ocen iz prejšnjih let. Kjer je to mogoče in ustrezno, se oceni tudi spoštovanje načel učinkovitosti pomoči, tudi za inovativne finančne instrumente.

7. Unija in države članice najpozneje do konca leta 2018 opravijo pregled uspešnosti, tako da ocenijo raven realizacije obveznosti in izplačil ter rezultate in učinke zagotovljene pomoči s pomočjo kazalnikov učinkov, izidov in učinkovitosti, ki merijo učinkovitost rabe virov in učinkovitost ERS. Obravnava tudi prispevek ukrepov, ki so financirani, da bi se dosegli cilji Sporazuma o partnerstvu AKP-EU in prednostne naloge Unije iz agende za spremembe. Pregled se izvede na podlagi predloga Komisije.

8. EIB Odboru SSN priskrbi informacije glede napredka pri doseganju ciljev SSN. V skladu s členom 6b Priloge II k Sporazumu o partnerstvu AKP-EU, je splošna uspešnost SSN predmet skupnega pregleda na sredi in ob koncu obdobja 11. ERS. Pregled na sredi obdobja izvedejo neodvisni zunanji strokovnjaki v sodelovanju z EIB, na razpolago pa je tudi Odboru SSN.

Člen 19

Odhodki na področju podnebnih ukrepov in biotske raznovrstnosti

Skupni izdatki v zvezi s podnebnimi ukrepi in biotsko raznovrstnostjo se vsako leto ocenijo na podlagi sprejetih okvirnih programskih dokumentov. Sredstva, dodeljena v okviru ERS, so predmet letnega sistema sledenja, ki temelji na metodologiji OECD (t. i. Rio označevalci), vendar to ne izključuje uporabe natančnejših metodologij, če so na voljo in so vključene v obstoječo metodologijo za upravljanje delovanja programov Unije, da se količinsko ovrednotijo izdatki v zvezi s podnebnimi ukrepi in biotsko raznovrstnostjo na ravni akcijskih programov, posameznih in posebnih ukrepov iz člena 9, ter se evidentirajo v vrednotenjih in letnih poročilih.

Člen 20

Evropska služba za zunanje delovanje

Ta uredba se uporablja v skladu s Sklepom 2010/427/EU.

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 2. marca 2015

Za Svet

Predsednica

D. REIZNIECE-OZOLA